

MASARYKOVA UNIVERZITA
Lékařská fakulta
Brno

**POKYNY PRO VYPRACOVÁNÍ
BAKALÁŘSKÉ PRÁCE**

Obor zdravotní laborant

Doc.MUDr.Milan Dastych, CSc., MBA

Brno 2013

OBSAH

1.	ÚVOD.....	3
2.	STRUKTURA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.....	5
3.	POPIS JEDNOTLIVÝCH KAPITOL.....	6
4.	LITERATURA.....	7
5.	PŘÍLOHY.....	7
6.	FORMÁLNÍ ÚPRAVA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.....	8
7.	POUŽITÁ LITERATURA.....	12
8.	PŘÍLOHY.....	13

Ve snaze připravit pokyny pro vypracování bakalářské práce v oboru Zdravotní laborant, po formální stránce srovnatelné s již existujícími pokyny pro ostatní nelékařské obory v rámci LF MU, byla jako podklad použita práce „POKYNY PRO VYPRACOVÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE v oboru fyzioterapie a léčebné rehabilitace“, J.Sieglová et al., 2004.

Kapitoly 6.-8. byly s laskavým souhlasem prof.MUDr.J.Sieglové,DrSc. převzaty in extenso.

1 ÚVOD

Na lékařské fakultě Masarykovy univerzity bylo v roce 2005 zahájeno bakalářské studium oboru Zdravotní laborant.

Cíle studia studijního programu

Připravit absolventy na vysoce kvalifikovanou činnost v medicínských laboratorních provozech, zvláště v oborech:

- Klinická biochemie
- Klinická hematologie
- Imunohematologie a transfuzní služba
- Lékařská imunologie
- Lékařská mikrobiologie
- Klinická genetika
- Patologická anatomie

Bakalářský studijní obor Zdravotní laborant je zakončen státní závěrečnou zkouškou, jejíž písemnou součástí je bakalářská práce.

Součástí státní závěrečné zkoušky je obhajoba bakalářské práce.

Uchazeč může konat státní závěrečnou zkoušku až poté, co uzavřel všechny semestry bakalářského studia a odevzdal bakalářskou práci.

Cíl bakalářské práce.

Cílem bakalářské práce je zpracování odborné problematiky prokazující studentovu schopnost analyzovat daný problém s následnou syntézou získaných dat a návrhem praktického řešení. Důraz je kladen na zvládnutí problému za pomoci recentních dostupných literárních dat a na schopnost hledat nejefektivnější řešení.

Jejím zpracováním a úspěšnou obhajobou student prokazuje své schopnosti aplikovat vědomosti, teoretické znalosti i praktické zkušenosti získané studiem při řešení konkrétního úkolu/problému z oblasti laboratorní medicíny.

Rozsah práce je cca 50 stran.

Bakalářská práce (obhájená před státní zkušební komisí) je z hlediska autorského práva posuzována jako zveřejněné dílo spoluautorů (studenta, vedoucího učitele).

Její originál zůstává majetkem Lékařské fakulty Masarykovy univerzity (dále LF MU); studentovi je vrácen jeden výtisk po obhajobě.

Bližší uvedené zásady a podmínky jsou součástí studijního řádu LF MU.

Zadávání bakalářských prací

- Témata prací vycházejí z problematiky medicínských laboratoří a jejich potřeb; z plánu výzkumné a vědecké činnosti kateder a ústavů LF MU a ústavů, klinik a oddělení fakulturních nemocnic.
- Výběr témat.

Student volí téma práce, které bude zpracovávat, z nabídky příslušných laboratorních pracovišť (obvykle katedry a ústavy LF MU; oddělení a ústavy fakultních nemocnic; případně jiné akreditované zdravotnické pracoviště) v sedmi oblastech laboratorní medicíny (viz nahoře). Student má také možnost navrhnout téma bakalářské práce sám za předpokladu, že je jeho návrh příslušným oddělením/ústavem akceptován a je včas zařazen do nabídky témat bakalářských prací pro příslušný akademický rok.

Student si vybrané téma запиše v nabídce ISu.....

Vedoucí bakalářské práce

Koordinátor oboru navrhne po vzájemné dohodě vedoucí bakalářských prací
Vedoucím bakalářské práce bývá obvykle interní nebo externí pracovník LF MU

Vypracování bakalářské práce

Bakalářskou práci zpracovává student samostatně. Obsahová i formální stránka práce prokazuje schopnosti studenta získat a komentovat literární údaje, shromáždit a vyhodnotit sledovaná data a formulovat závěr ve vztahu ke stanoveným cílům bakalářské práce.

Vedoucí bakalářské práce

Pomáhá při stanovení metodiky a rozsahu práce
Upozorňuje na nedostatky v dílčích částech nebo celkové koncepci práce, formální úpravě, způsobu zpracování, vyhodnocení a prezentaci získaných dat apod.
Konzultuje celý rukopis práce před konečným vytištěním.

Odevzdání bakalářské práce

Bakalářská práce musí být odevzdána ve dvou exemplářích nejpozději čtyři týdny před termínem státní závěrečné zkoušky koordinátorovi oboru.
Včasné odevzdání bakalářské práce je nezbytnou podmínkou pro možnost vykonání státní závěrečné zkoušky.

Posouzení bakalářské práce

Práce je posuzována vedoucím bakalářské práce a oponentem.
Hodnocen je význam a přínos nových teoretických i praktických poznatků, obsah a rozsah, úroveň zpracování získaných dat včetně formální úpravy práce.
Oponenta určí po vzájemné dohodě koordinátor oboru.
S písemnými posudky vedoucího i oponenta je student seznámen nejméně tři dny před termínem obhajoby bakalářské práce.

Obhajoba bakalářské práce

Obhajoba bakalářské práce je součástí státní závěrečné zkoušky
Koná se před komisí pro státní závěrečné zkoušky, která může být pro obhajobu rozšířena o vedoucího a oponenta práce.
Při obhajobě bakalářské práce student představí svou práci formou ústně komentované prezentace (PowerPoint); 10min.
Vyjádří se k připomínkám uvedených v posudcích a odpoví na otázky členů zkušební komise.
Bakalářská práce včetně obhajoby se hodnotí stejnými klasifikačními stupni jako zkouška.

HARMONOGRAM:

Vypsání témat :	do konce června (ve 4. semestru)
Registrace témat studenty:	do zahájení 5. semestru
Odevzdání bakalářské práce:	do konce dubna (v 6. semestru)

STRUKTURA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Úvodní strany

Úvodní identifikační strany

- * Identifikace na vazbě (příklad viz příloha I)
 - na hřbetu vazby uvést *celé jméno autora a rok odevzdání práce*
 - na přední straně (tvrdých) desek uvést *název školy, fakulty, nápis Bakalářská práce, rok odevzdání a jméno autora*
- * Titulní strana (příloha II)
 - *název univerzity, fakulty* (v horní části)
 - *název práce* (uprostřed)
 - *Bakalářská práce* (pod názvem)
 - *vedoucí práce* (vlevo dole)
 - *autor práce* vč. *studijního oboru* (vpravo dole)
 - *místo, měsíc a rok odevzdání práce* (nejníže uprostřed)

Bibliografická identifikace (příloha III)

se uvádí na další straně

Prohlášení autora (příloha IV)

v dolní polovině další volné strany (Poděkování)

Obsah vlastní práce

následuje na dalších stranách a uvádí

- *názvy jednotlivých kapitol a subkapitol* (desetinné členění)
- *strany*

Symbole a zkratky (příloha V)

použité v práci (pokud možno v abecedním pořadí)

2 STRUKTURA VLASTNÍ PRÁCE

PŘEHLED TEORETICKÝCH POZNATKŮ

Obecná část

Úvod do studované problematiky

Literární rešerše k uvedenému tématu

Zhodnocení současného stavu poznatků studované problematiky

Speciální část

Formulace hypotézy a cílů práce

Popis metodiky

Popis souborů

Popis použitých analytických metod

Popis použité přístrojové techniky

Popis použitých statistických metod

EXPERIMENTÁLNÍ DATA

Sběr

Vyhodnocení

Statistické metody

Dokumentace (tabulky, grafy...)

Závěr

3 STRUČNÁ CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH KAPITOL

Jsou uvedena jen základní, nejčastěji používané údaje, které nemusí platit pro všechny bakalářské práce a mohou být vzhledem ke specifickým oborům, tématům a zaměření každé práce určitým způsobem modifikovány.

Obecná část

Zabývá se řešenou problematikou v obecné rovině s přihlédnutím k současným znalostem a podmínkám, okolnostem a vlivům různých faktorů, které podminily volbu tématu a potřebu jeho zkoumání.

Úvod do studované problematiky

Uvádí studovaný problém v širší souvislosti ve zvoleném oboru, s ohledem na historii, vývoj, současný stav a směry rozvoje. Popíše význam zvoleného tématu, možné způsoby řešení problematiky a reálný stav u nás i v zahraničí.

Literární rešerše k uvedenému tématu

Přehled odborné literatury vztahující se ke studovanému tématu s použitím internetových vyhledávačů a databází. Použité literární citace musí být recentní (čerstvé; aktuální) se zastoupením i základních prací.

Literární zdroje (odborné publikace v časopisech, kapitoly monografií a ostatních odborných knih a ostatní publikované materiály) musí mít autor práce k dispozici „in extenso“ tj. v úplné podobě (xerokopie článku v časopisech, monografie, knihy....). Pro zpracování odborných informací nestačí pouze abstrakta odborných článků!

Zhodnocení současného stavu poznatků studované problematiky

Na závěr obecné části uvede autor zhodnocení současného stavu poznatků studované problematiky. Zaměří se na zdůvodnění potřeby problematiku dále studovat, případně hledat lepší, efektivnější, účinnější, levnější.....řešení.

Speciální část

Formulace hypotézy a cílů práce

Na základě důkladného zpracování literárních údajů, jejich kritického zhodnocení a závěru v obecné části formuluje autor cíl práce včetně jejího praktického přínosu.

V případě experimentálně zaměřeného tématu formuluje hypotézu, která má být experimentem, nebo specifickým vyhodnocením určitých dat potvrzena.

Popis metodiky

V této části je podrobně popsána použitá metodika pro získání, sběr a vyhodnocení dat. Je-li v práci obsažen experiment je v této části uveden jeho protokol, tj. jeho uspořádání.

Popis souborů

Při použití souboru osob (pacientů, případně zdravých osob) se uvedou údaje o věku, pohlaví, klasifikace chorobného stavu. Za jakých pravidel byl proveden výběr souboru, jakým způsobem byl vybrán kontrolní soubor.

Popis prostředí, systému případně zdroje zpracovávaných dat.

Popis použitých analytických metod

Uvádí princip, provedení a analytické charakteristiky použitých metod (opakovatelnost, reprodukovatelnost, bias, linearitu, interference). Použitý biologický materiál a jeho přípravu k analýze, výrobce diagnostického setu.

Popis použité přístrojové techniky

Technická specifikace přístrojové a analytické techniky. Použitý princip měření.

Popis použitých statistických metod

Použitý statistický software.

Statistické parametry polohy a rozptylu

Vyhodnocení významnosti rozdílů nalezených dat v souborech, test normality, korelace, ROC křivky, senzitivita, specifická.....

EXPERIMENTÁLNÍ DATA

Sběr

Vyhodnocení

Statistické metody

Dokumentace (tabulky, grafy...)

Závěr

V závěru uvede autor v jakém rozsahu byl splněn vytčený cíl práce, praktické výstupy, potvrzení nebo zamítnutí hypotézy, případně okolnosti, které způsobily změnu předpokládaného výsledku .

4 LITERATURA

Seznam použité literatury a dalších pramenů je uveden v seznamu literatury. Způsob použití a psaní bibliografických citací je podrobně popsán v dalším textu.

5 PŘÍLOHY

Obsahují písemné a různé názorné a doplňkové materiály, které nebylo možné uvést přímo v práci ať již z prostorových nebo obsahových důvodů.

- formuláře
- fotografie, vybrané obrázky, barevné přílohy aj.
- jiný dokumentační materiál

Přílohy se nestránkují, označují se pouze čísly.

PODĚKOVÁNÍ

Uvádí se buď v úvodních stranách za „Prohlášením“ (odst. 2.1.3) nebo uprostřed poslední volné strany jako vyjádření vděku např. vedoucímu práce, konzultantovi a dalším osobám.

6 FORMÁLNÍ ÚPRAVA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Grafická úprava textu

Bakalářskou práci píšeme v některém textovém editoru na počítači. Práci píšeme na bílý papír formátu A4, vždy po jedné straně papíru. V celém textu musí být dodržena jednotná grafická úprava.

Stránka textu bakalářské práce zpracována na PC v programu Word je třeba použít typ písma: Times New Roman, velikost písma 12 znaků, řádkování 1,5.

Úprava okraje listu: horní okraj stránky 25 mm, dolní okraj stránky 20 mm, levý okraj 35 mm, pravý okraj 15 mm. Text zarovnáваме na oba okraje.

Stránky se číslovají zpravidla uprostřed horního okraje - 22 - , mohou se číslovat i dole. Titulní strana, bibliografická identifikace, prohlášení, poděkování, obsah a použité symboly a zkratky se nečíslují, ale započítávají se do pořadí. Úvod tedy např. začínáme jako stránku - 5 - (pokud obsah a symboly nepřevyšují jednu stranu).

Kapitoly se začínají psát na novém listu papíru, názvy kapitol se uvádějí na samostatných řádcích a nepíše se za nimi tečka. V názvu kapitol se nepoužívají zkratky.

Pro označování jednotlivých kapitol je nejvhodnější použít desetinné členění.

1 Název kapitoly

1.1 Oddíl

1.1.1 Pododdíl

Za nadpisy se nedělá tečka. Pod nadpisem se vynechává 1 řádek. Člení-li se text nebo nadpis, používá se toto rozdělení:

I. ↘
A. → s tečkou bez závorky
1. ↗

a) se závorkou bez tečky

Členění textu musí být shodné s obsahem práce uvedeným v jejích úvodních stranách.

Nový odstavec se začíná po 5 prázdných úhozech zleva.

Použijeme-li v práci *zkratk*, musí být tyto zkratky vysvětleny, buď u prvního odkazu např. krevní obraz (dále jen KO), nebo na zvláštním seznamu zkratk a značek, který je součástí diplomové práce.

Není vhodné používat zkratky v nadpise.

Příklady použití některých zkratk a značek

t. r. – toho roku

hod. – hodina

atd., tj., tzn., např.

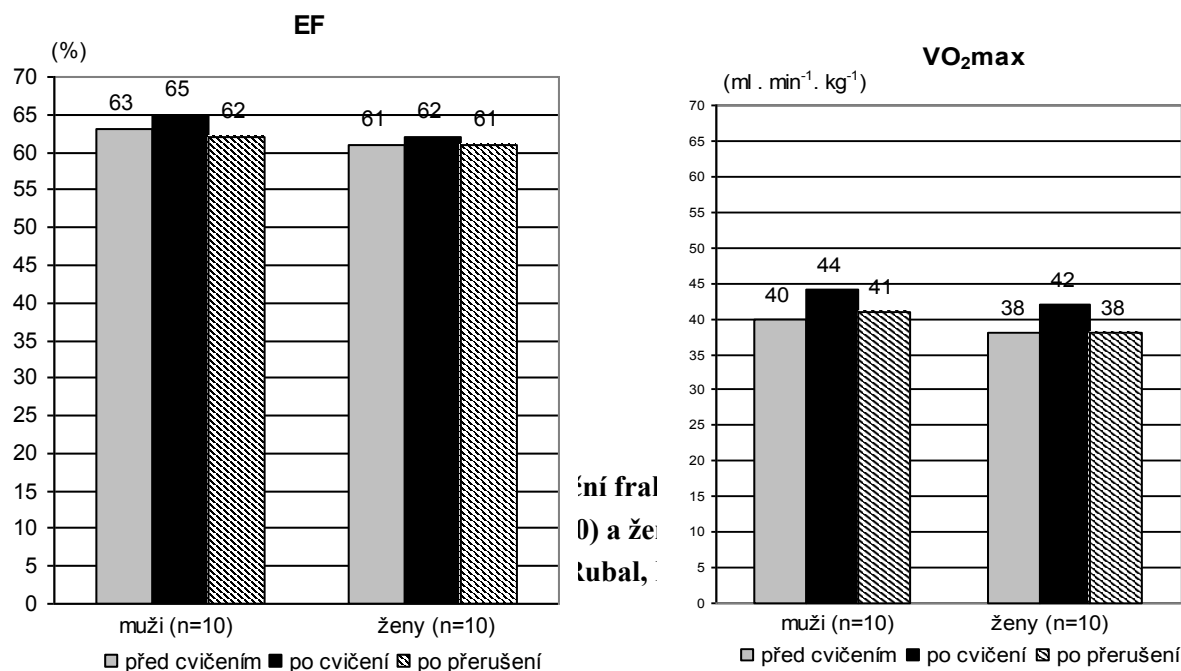
Dokumentace obrazová

Obrazová dokumentace

Při prezentaci převzatých grafů, obrázků a schémat je potřeba uvést přesnou literární citaci, odkud byl materiál převzat. Citujeme stejně jako literární odkaz. Označujeme je jednotně jako *obrázek*. Při větším počtu obrázků doplňujeme označení arabskou číslicí s tečkou. Označení a nadpis obrázku

mohou být umístěny i pod obrázkem, kde rovněž uvádíme případné vysvětlivky. V textu upozornujeme na graf, obrázek či schéma jednotným označením v závorce (např. Obr. 3).

Příklad obrázku:

Přehled poznatků o onemocnění je potřeba uvést dle základního zdroje a je to záležitostí vědecké etiky a odborné úrovně autora, jak jednotlivé myšlenky jiných autorů doloží literárně. Na otázku proč (zda) citovat, existuje jednoduchá odpověď: použít cizí myšlenku a nepřiznat to, tedy necitovat ji, je neetické, je to porušení autorských práv. Necitovat a neodkazovat na prostudovanou literaturu nelze ani v seriózní vědecké práci ani při psaní bakalářské práce. Mimoto správná a přesná citace je předpokladem snadného nalezení příslušného literárního pramene.

Bibliografická citace je souhrn údajů o citovaném dokumentu, umožňující jeho jednoznačnou identifikaci. Odkazem na citaci se rozumí odvolání v textu na citaci, uvedenou na jiném místě - zpravidla v seznamu použité literatury na konci práce.

Umístění citací v textu bakalářské práce

Existují v zásadě tři možnosti umístění vlastní bibliografické citace: na konci téže strany pod čarou, v seznamu na konci kapitoly nebo v samostatném seznamu použité literatury na konci práce.

Z hlediska čtenáře je první způsob praktičtější, protože nemusí stále listovat na konec kapitoly nebo celé práce do seznamu použité literatury. Pro autora je tento způsob komplikovanější, protože pokud je na jedné straně více citací, text pod čarou bývá rozsáhlý a nepřehledný. Mimoto pro každý opakovaný odkaz na tentýž dokument je třeba opakovaně uvést celou bibliografickou citaci tohoto dokumentu v textu pod čarou.

*Pro účely vypracování bakalářské práce na LF MU se doporučuje uvádět bibliografické citace použité literatury **abecedně podle prvního autora v samostatném seznamu použité literatury na konci práce.***

Uvedení textu z jiného dokumentu

Text citovaný doslovně z jiné vlastní práce nebo z práce jiného autora se píše v uvozovkách. Doslovně a v uvozovkách se většinou uvádějí kratší pasáže, orientačně do tří řádků textu. Pokud se text z jiné práce parafrázuje, uvozovky se nepoužívají. V obou případech je však třeba použít odkaz na citaci, který má strukturu: autor a rok vydání. Odkaz na citaci je pak od ostatního textu oddělen kulatou závorkou. Umístit jej lze před, ale i za konkrétní citovaný text. U publikací s více než jedním autorem lze odkaz zkracovat tak, že se uvede pouze příjmení prvního autora a za ním zkratka "aj." (a jiní).

Příklad: Podle Zvolského (1998) "nemocné máme v zásadě informovat správně, nesmíme je však zdrtit pravdou".

Příklad: "Nemocné máme v zásadě informovat správně, nesmíme je však zdrtit pravdou" (Zvolský 1998).

Pokud se v téže diplomové práci cituje z více než jednoho dokumentu od téhož autora (autorů) vydaného ve stejném roce, vzájemně se rozliší pomocí malého písmene abecedy a, b, c, d ... psaného hned za rokem vydání, a to jak v odkazu na citaci v textu, tak v samotné bibliografické citaci na konci práce, např.: Zvolský (1998a) uvádí, že ...

Citování literatury

Forma bibliografických citací má přesná a specifická pravidla, která je nutné dodržovat proto, aby bylo možno citovaný dokument později kdykoliv bez problémů opět vyhledat. Obsah, formu a strukturu bibliografických citací určuje norma ČSN ISO 690 "**Bibliografické citace**" a ČSN ISO 690-2 "**Bibliografické citace – Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části**".

Obecná pravidla pro tvorbu bibliografických citací

Základním pramenem údajů pro bibliografickou citaci je samotný citovaný dokument. Primárním pramenem popisu klasických dokumentů je titulní list nebo jeho ekvivalent (štítky audiovizuálních dokumentů) apod. Postrádá-li dokument titulní list, jako alternativní zdroj popisu slouží tiráž, desky, přebal, případně i vlastní text dokumentu.

Přepis a zkracování údajů

Údaje zařazené do bibliografické citace se přepisují tak, jak jsou uvedeny v originálu. Formální grafické detaily (např. psaní velkých písmen v angličtině) však není nutno respektovat. Údaje z originálu se transliterují nebo romanizují v souladu s příslušnou mezinárodní normou - do převzetí ČSN ISO 9 lze používat ČSN 010185 Transliterácia cyriliky.

Zkratky se v bibliografických citacích používají pouze za předpokladu, že nezkomplikují identifikaci např. autora (zkracování křestních jmen na pouhé iniciály) nebo že nezpůsobí jinou nejednoznačnost. Pro zkracování názvů seriálových publikací (časopisů a ročenek) platí ČSN ISO 4 Informace a dokumentace - Pravidla zkracování slov z názvů a názvů dokumentů.

Autorská odpovědnost

Jména osob primárně odpovědných za obsah citovaného dokumentu - autorů, editorů nebo redaktorů se píše v invertované podobě v pořadí příjmení, křestní jméno. Za jména editorů a redaktorů se připojují v kulaté závorce zkratky (ed.), (red.). Pokud není autorský kolektiv tvořen více jak třemi autory, mají se uvádět všechna jména, pokud je autorů více než tři, uvádí se pouze příjmení a jméno prvního a za ním zkratka aj.

Nelze-li jako autora zjistit jméno osoby, uvádí se korporativní autor, tj. instituce podílející se na vydání citovaného dokumentu. Nelze-li z citovaného dokumentu spolehlivě zjistit ani osobu ani instituci, uvádí se jako první údaj citace název dokumentu. Neznámý autor nebo nezjistitelný autorský kolektiv se nenahrazuje výrazy "Anonym", "Kolektiv" apod.

Název, vydání

Název dokumentu se zapisuje včetně případného podnázvu, který je vhodné uvádět z důvodů upřesnění nebo zlepšení identifikace.

Jde-li o jiné než první vydání, označení pořadí a druhu vydání se zapisuje výrazy použitými v dokumentu při použití srozumitelných zkratk.

Nakladatelské údaje, rozsah, standardní číslo

I když ČSN ISO 690 uvádí místo vydání a nakladatele jako údaje nepovinné, doporučuje se je pro lepší identifikaci dokumentu a v tomto pořadí uvádět. Rok vydání je údaj povinný a uvádí se za místem a nakladatelem.

Stránkový rozsah je podle ČSN ISO 690 údaj nepovinný, avšak pro citace textu, který byl z jiné práce citován doslovně, je třeba údaj o rozsahu uvádět. V bibliografické citaci se uvádí celkový počet stran dokumentu monografického typu (uvádí se údaj o poslední číslované straně publikace) a strana od-do u dokumentů seriálového typu nebo při citování částí dokumentů (příspěvků ve sbornících apod).

Rovněž standardní číslo - ISBN (International Standard Book Number) pro publikace monografického typu a ISSN (International Standard Serial Number) - pro publikace seriálového typu je podle ČSN ISO 690 údaj nepovinný. Jeho uvedení však prospívá k usnadnění identifikace citovaného dokumentu.

Citování elektronických dokumentů

Základním pramenem údajů pro citaci je podle ČSN ISO 690-2 samotný elektronický dokument nebo doprovodná dokumentace, v žádném případě nemá citace vyžadovat informace, které nejsou k dispozici v citovaném prameni. V citaci zaznamenané údaje musejí odkazovat na ten exemplář dokumentu, který byl viděn nebo užíván při citování.

Mezi povinně uváděné prvky popisu všech typů elektronických dokumentů patří autorská odpovědnost, název, druh nosiče, pořadí vydání, místo vydání, vydavatel, datum vydání, datum aktualizace, datum citování (povinné pro online dokumenty), dostupnost a přístup, standardní číslo. U částí elektronických monografií nebo databází se povinně uvádějí rovněž název kapitoly nebo části, u příspěvků do elektronických monografií rovněž název zdrojového dokumentu, číslování v rámci zdrojového dokumentu, a lokace v rámci zdrojového dokumentu, u článků v elektronických

seriálových publikacích (např. ročenky) se povinně uvádí název seriálové publikace, označení čísla a lokace v rámci zdrojového dokumentu.

Příklady bibliografických citací

Příklady citací monografické publikace

HYNIE, S. aj. *Farmakologie pro bakalářské studium. Díl 1.* Praha : Karolinum, 1994. 191 s. ISBN 80-7066-969-1.

ZVOLSKÝ, P. aj. *Obecná psychiatrie.* Praha : Karolinum, 1998. 192 s. ISBN 80-7184-681-3.

Příklady citací příspěvku do monografické publikace (statě ve sborníku)

PŘIDALOVÁ, M. Hospic – způsob péče o nevléčitelně nemocné a umírající. In *Novinky v terapii praktického lékaře. Sborník.* Rosice : Gloria, 1999, s.29-31.

SIEGELOVÁ, J. Rehabilitace v paliativní medicíně. In VORLÍČEK, J. – ADAM, Z. *Paliativní medicína.* Praha : Grada, 1998, s.297-305.

Příklady citací článků v seriálových publikacích (časopisech apod.)

OGLE, I. Monitorování sterilizačního procesu. *Sestra*, 2000, roč.10, č.2, s.9-10.

HRUBÝ, M. Komplexní terapie se neobejde bez nutriční podpory. *Lék.listy. Příloha Zdrav. novin*, 2000, roč.44, č.5, s.12.

Zákon č.101/2000 Sb. ze dne 4.dubna 2000 o ochraně osobních zákonů a o změně některých zákonů. *Sbírka zákonů*, 2000, č.32, s.1521-1532.

Příklady citací elektronických dokumentů

BOHÁČKOVÁ, L. – KOLOUCH, V. *Základní stravovací doporučení.* FitNet.cz 1999. [cit. 27.dubna 2000] Dostupné na World Wide Web: <http://www.fitnet.cz/vyziva/doporuceni.html>

ŠIMŮNEK, J. *Mykotoxiny.* Verze 1.1, Brno, únor 2000. [cit. 2.kvítna 2000] Dostupné na World Wide Web: <http://www.med.muni.cz/prelek/MYKOTW/mtidx.htm>

Příklad seznamu použité literatury – dvě publikace téhož prvního autora z téhož roku

ZVOLSKÝ, P. aj. 1998. *Obecná psychiatrie.* Praha : Karolinum, 1998. 192 s. ISBN 80-7184-681-3.

ZVOLSKÝ, P. aj. 1998a *Speciální psychiatrie.* Praha : Karolinum, 1998. 206 s. ISBN 80-7184-666-X.

7 POUŽITÁ A DOPORUČENÁ LITERATURA

ČSN ISO 690 Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura. Praha : Český normalizační institut, 1996. 31 s.

ČSN ISO 690-2 Informace a dokumentace. Bibliografické citace. Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části. Praha : Český normalizační institut, 2000. 22 s.

ČSN ISO 4 Informace a dokumentace. Pravidla zkracování slov z názvů a názvů dokumentů. Praha : Český normalizační institut, 1999. 13 s.

FRÖMEL, K. - VAVERKA, F. *Publikační manuál Fakulty tělesné kultury*. 1. vyd. Olomouc : Univerzita Palackého, 1998. 62 s. ISBN 80-7067-854-2.

KYASOVÁ, M. aj. *Metodika k přípravě absolventské práce. Při ukončení studia na vyšších zdravotnických školách*. Brno : Institut pro další vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví, 2000. 37 s.

PLACHETA, Z. aj. *Pokyny pro vypracování magisterské diplomové práce*. Brno : MU, 2000. 37 s. ISBN 80-210-2431-3.

8 PŘÍLOHY

- I. Příklad identifikace na vazbě
- II. Příklad titulní strany
- III. Obsah bibliografické identifikace
- IV. Prohlášení autora
- V. Příklad psaní symbolů a zkratk

I. příloha: Příklad identifikace na vazbě

Přední strana vazby

Masarykova univerzita
Lékařská fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2003

Antonín NOVÁK

Hřbet vazby

Antonín NOVÁK

2003

II. příloha: Příklad titulní strany

Masarykova univerzita
Lékařská fakulta

OPTIMALIZACE TEPLOTNÍHO REŽIMU STANOVENÍ SELENU ATOMOVOU ABSORPČNÍ
SPEKTROFOTOMETRIÍ S ELEKTROTERMICKOU ATOMIZACÍ

Bakalářská práce
v oboru zdravotní laborant

Vedoucí diplomové práce:
Mgr. Lucie Konžantová

Autor:
Antonín NOVÁK

Brno, duben 2007

III. příloha: Obsah bibliografické identifikace

Jméno a příjmení autora:

Název bakalářské práce:

Pracoviště:

Vedoucí bakalářské práce:

Rok obhajoby bakalářské práce:

Souhrn: *(maximálně 10 řádků)*

Klíčová slova: *(maximálně 5 slov)*

Souhlasím, aby práce byla půjčována ke studijním účelům a byla citována dle platných norem.
(V případě nesouhlasu se toto prohlášení neuvádí)

IV. příloha: Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(-a) samostatně pod vedením a konzultanta a uvedl(-a) v seznamu literatury všechny použité literární a odborné zdroje.

V Brně dne

.....
(vlastnoruční podpis autora)

V. příloha: Příklad psaní symbolů a zkratk

(Jde o symboly a zkratky, používané v souvislosti s laboratorní medicínou a jejím uplatnění v klinické praxi. V každé práci budou samozřejmě použity údaje, týkající se příslušného oboru.)

Použité symboly a zkratky

ABR	acidobazická rovnováha
LIS	laboratorní informační systém
OKB	odd. klinické biochemie
IT	informační technologie
IKK	interní kontrola kvality
EKK	externí kontrola kvality
TAT	turn around time (časová odezva)